

การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 21
“นวัตกรรมและการบูรณาการองค์ความรู้ของสหสาขาเพื่อการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน”
วันที่ 2 มีนาคม 2569

การพัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนย่อความนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น THE DEVELOPMENT OF A TEST FOR ASSESSING SUMMARIZATION WRITING ABILITY AMONG LOWER SECONDARY SCHOOL STUDENTS

กนกภรณ์ มีโชค

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

E-mail: s67561806015@ssru.ac.th

ทัศนีย์ เศรษฐพงษ์

อาจารย์ประจำ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนย่อความนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 2) ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนย่อ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย จังหวัดสมุทรสาคร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน จำนวน 760 คน เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบวัดความสามารถในการเขียนย่อความ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าดัชนีความยากง่าย และดัชนีอำนาจจำแนก ผลการวิจัยพบว่า 1. การพัฒนาแบบวัดความสามารถในการเขียนย่อความ ซึ่งวัดองค์ประกอบความสามารถ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการเขียนย่อความ 2) ด้านการวิเคราะห์ใจความสำคัญ 3) ด้านการใช้ภาษา ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบทดสอบโดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามองค์ประกอบความสามารถ มีดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60 ถึง 1.00 2. คุณภาพของแบบวัดความสามารถในการเขียนย่อความมีค่าความยากง่ายตั้งแต่ .33 ถึง .87 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .25 ถึง .88 ความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha) มีค่าเท่ากับ .89 แสดงว่าแบบทดสอบมีคุณภาพอยู่ในระดับเหมาะสม สามารถนำไปใช้วัดความสามารถในการเขียนย่อความ

คำสำคัญ: แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนย่อความ, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

Abstract

This research aimed to 1. develop a test to measure summarizing writing ability of lower secondary school students, and 2. examine the quality of the summarizing writing ability test. The sample consisted of 760 Grade 9 students under the Department of Local Administration, Ministry of Interior, Samut Sakhon Province, during the second semester of the 2025 academic year. The participants were selected through proportional stratified random sampling. The research instrument was a test measuring summarizing writing ability. Data were analyzed using item difficulty indices and discrimination indices. The results revealed that 1. The development of the summarizing writing ability test measured three components 1) summarizing writing skills, 2. main idea analysis skills, and 3. language use skills. Content

validity was examined by experts who evaluated the congruence between the test items and the defined components. The Index of Item-Objective Congruence (IOC) ranged from 0.60 to 1.00. 1. Regarding the quality of the test, the item difficulty indices ranged from .33 to .87, and the discrimination indices ranged from .25 to .88. The reliability coefficient, calculated using Cronbach's alpha, was .89. This indicates that the test demonstrated an appropriate level of quality and can be used to measure students' summarizing writing ability effectively.

Keywords: Summary Writing Test, Lower Secondary Students

บทนำ

การเขียนจึงมีความสำคัญอย่างมากของการศึกษาไทย โดยได้มีพระราชบัญญัติทางการศึกษา พ.ศ. 2542 ได้กำหนดแนวทางที่จะทำไปให้อยู่ในมาตราที่ 23 และมาตราที่ 24 ให้สถานบันการศึกษาจัดการศึกษาที่เน้นความสำคัญในด้านความรู้และทักษะการใช้ภาษาที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง มีการฝึกปฏิบัติจริง จะทำให้ผู้เรียนเกิดความใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) การเขียนจึงเป็นเครื่องมือที่ต้องใช้ในการสื่อสาร และไม่เพียงแต่เป็นเครื่องมือในการสื่อสารและการเรียนรู้ แต่ยังเป็นกระบวนการที่ช่วยพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ และการพัฒนาตนเองของผู้เรียนที่ใช้การสื่อสารโดยการผ่านตัวอักษรเพื่อให้ทำความเข้าใจได้ง่ายขึ้น การส่งเสริมและพัฒนาทักษะการเขียนอย่างต่อเนื่องจึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียน ซึ่งการเขียนได้มีอยู่ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย สาระการเรียนรู้ที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

การเขียนย่อความ เป็นงานเขียนที่เก็บใจความสำคัญและสาระสำคัญของเรื่องทีอ่านหรือฟังได้ โดยผู้เขียนนำมาเรียบเรียงใหม่ให้มีความกระชับมากขึ้น ด้วยภาษาของตนเองโดยที่ผู้เขียนยังสามารถคงสาระสำคัญไว้ได้ ทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องได้อย่างครบถ้วนและอย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561) การเขียนย่อความนั้นมีความสำคัญและยังเป็นทักษะการในการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันและยังเป็นทักษะสำคัญในการเรียนรู้พื้นฐานสำหรับการเขียนการคิดวิเคราะห์ และการสังเคราะห์เพื่อคัดเลือกสาระสำคัญจากข้อความยาว ๆ มาถ่ายทอดใหม่อย่างกระชับและครบถ้วน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561)

จากความสำคัญข้างต้นยังพบปัญหาของการเขียนของผู้เรียนในช่วงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มักจะประสบปัญหาในการเขียนย่อความ ผู้เรียนยังมีทักษะการเขียนย่อความที่ไม่ถูกต้อง ด้วยปัจจัยดังต่อไปนี้ 1) ผู้เรียนไม่ทราบถึงหลักการของการเขียนย่อความที่ถูกต้อง 2) ผู้เรียนไม่สามารถสรุปสาระสำคัญและไม่มีสมาธิในการเรียน ซึ่งส่งผลไปถึงผลการทดสอบ O-NET วิชาภาษาไทย สาระที่ 2 การเขียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2565 มีคะแนนเฉลี่ย 52.95 คะแนน ปีการศึกษา 2566 มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 50.73 คะแนน และปีการศึกษา 2567 มีคะแนนเฉลี่ย 48.93 คะแนน (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2568) ซึ่งเมื่อนำมาเทียบกันจะพบว่าแนวโน้มลดลงเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า สาเหตุจากผู้เรียนเกิดความไม่เข้าใจในด้านการเขียนและไม่กล้าที่จะซักถามหรือสอบถามกับครู นักเรียนจึงขาดความรู้ทางด้านการเขียนและไม่สามารถพัฒนาการเขียนได้ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2568) ประกอบกับแบบทดสอบในการ

การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 21

"นวัตกรรมและการบูรณาการองค์ความรู้ของสหสาขาเพื่อการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน"

วันที่ 2 มีนาคม 2569

วัตถุประสงค์ของการเขียนมุ่งเน้นที่การเขียนบรรยายและการเขียนพรรณนาซึ่งยังไม่ได้มุ่งเน้นการเขียนที่ระบุสาระสำคัญจากบทอ่านหรือการย่อความ(ทีศนา แซมมณี, 2560) ดังนั้นผู้วิจัยมีความสนใจพัฒนาการเขียนแบบทดสอบในการเขียนย่อความ และเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะความสามารถการเขียนย่อความของผู้เรียนต่อไป

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะพัฒนาแบบวัดความสามารถในการเขียนย่อความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อให้ผู้สอนสามารถใช้ผลการวัดความสามารถการเขียนย่อความในการสร้างเครื่องมือการประเมิน และพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสามารถในด้านการเขียนย่อความได้เต็มศักยภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. พัฒนาแบบวัดความสามารถในการเขียนย่อความสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
2. เพื่อหาคุณภาพแบบวัดความสามารถในการเขียนย่อความสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตประชากร

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย จังหวัดสมุทรสาคร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 760 คน ผู้วิจัยสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพแบบทดสอบแบบวัดความสามารถในการเขียนย่อความ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 248 คน (กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของเครซี และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) ผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) นักเรียนในโรงเรียนเทศบาลวัดช่องลม (เปี่ยมวิทยาคม) ที่มีผลการเรียนในระดับเดียวกันจำนวน 20 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นกระบวนการวิจัยและพัฒนา(Research and Development)โดยพัฒนาแบบทดสอบแบบวัดความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบแบบวัดความสามารถในการเขียนย่อความ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าดัชนีความยากง่าย และดัชนีอำนาจจำแนก

2. ขั้นตอนการวิจัย

2.1 การพัฒนาและหาคุณภาพแบบทดสอบแบบวัดความสามารถในการเขียนย่อความ ศึกษาข้อมูลจากหลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด เนื้อหาสาระ การวัดและประเมินผล และสื่อการสอน ของกลุ่มการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ผู้วิจัยศึกษาเกี่ยวกับเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนย่อความและ ประเภทของบทอ่านในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ได้แก่ นิทาน บทความ บทร้อยกรอง และนำมาสร้างข้อสอบแบบอัตนัยโดยพัฒนาเกณฑ์การประเมินความสามารถในการเขียนย่อความ กำหนดการให้คะแนน (scoring rubrics) วัดองค์ประกอบ

ความสามารถในการเขียนย่อความที่กำหนดไว้ในงานวิจัย โดยแบ่งคะแนนเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ดี ปานกลาง และปรับปรุง

2.2 การทดลองใช้และหาคุณภาพของแบบทดสอบแบบวัดความสามารถในการเขียนย่อความ นักเรียนที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อประเมินผล ปรับปรุง แก้ไขแบบทดสอบและเกณฑ์การประเมินความสามารถในการเขียนย่อความ นำผลคะแนนที่ได้จากการทดสอบวัดความสามารถในการเขียนย่อความ แปลความหมายและวิเคราะห์เพื่อพัฒนา ปรับปรุง แก้ไขแบบทดสอบให้มีคุณภาพอย่างสมบูรณ์และนำไปใช้ทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ไปติดต่อกับโรงเรียนเทศบาลวัดช่องลม (เปี่ยมวิทยาคม) เพื่อนัดหมายวัน เวลา และสถานที่ ที่จะทำการทดสอบ

3.2 ผู้วิจัยและหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งแจ่งเกี่ยวกับรายละเอียดของแบบทดสอบแบบวัดความสามารถในการเขียนย่อความแต่ละรายการ พร้อมทั้งอธิบายซักซ้อมทำความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติ และรายละเอียดต่าง ๆ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน

3.3 ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบ โดยให้นักเรียนทำแบบวัดความสามารถในการเขียนย่อความฉบับก่อนและหลังเรียนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

- 1) วิเคราะห์หาความยากง่าย
- 2) วิเคราะห์หาอำนาจจำแนก
- 3) ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดย Cronbach's alpha

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัย เรื่อง การพัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนย่อความนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาแบบวัดความสามารถการเขียนย่อความ เป็นแบบวัดความสามารถการเขียนย่อความก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลการพัฒนาแบบวัดความสามารถในการเขียนย่อความชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่าแบบทดสอบมีความสอดคล้องกับองค์ประกอบของความสามารถในการเขียนย่อความจำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการเขียนย่อความ ด้านการวิเคราะห์ใจความสำคัญ และด้านการใช้ภาษา และแบบทดสอบมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.60 ถึง 1.00

ตารางที่ 1 เกณฑ์การประเมินความสามารถในการเขียนย่อความ

องค์ประกอบ ความสามารถใน การย่อความ	เกณฑ์การให้คะแนน				
	5	4	3	2	1
1. รูปแบบการเขียน	เขียนย่อความตาม รูปแบบที่กำหนดได้ ครบถ้วนถูกต้อง	มีส่วนประกอบ รูปแบบการเขียน ขาดไป 1 ข้อ	มีส่วนประกอบรูปแบบ การเขียนขาดไป 2 ข้อ	มีส่วนประกอบ รูปแบบการเขียน ขาดไป 3 ข้อ	เขียนย่อความตาม รูปแบบไม่ครบและ ไม่ถูกต้อง
2. ใจความสำคัญของ เรื่อง	มีใจความสำคัญของ เรื่องตรงประเด็นและ ครบถ้วนถูกต้อง	มีใจความสำคัญของ เรื่องไม่ตรง ประเด็นจำนวน 1 จุด	มีใจความสำคัญของ เรื่องไม่ตรงประเด็น จำนวน 2 จุด	มีใจความสำคัญของ เรื่องไม่ตรง ประเด็นจำนวน 3 จุด	ไม่มีใจความสำคัญของ เรื่อง
3. การใช้ภาษา	ใช้ภาษาในการเขียนได้ ถูกต้องเหมาะสมการ สะกดคำถูกต้องทุกคำ และไม่มีผิดคำใช้ภาษา ที่เข้าใจง่าย ไม่กำกวม	ใช้ภาษาในการ เขียนได้ มีการ สะกดผิด 1-2 คำ และมี การผิดคำจาก ข้อความจำนวน 1- 2 คำ	ใช้ภาษาในการเขียนได้ มีการสะกดผิด 3-4 คำ และมีการผิด คำจากข้อความ จำนวน 3-4 คำ	ใช้ภาษาได้ถูกต้อง แต่มีการสะกด คำผิดมากกว่า 5 คำ และผิดคำ มากกว่า 5 คำ	ใช้ภาษาไม่เหมาะสม และสะกดคำผิด มากกว่า 10 คำ

ตอนที่ 2 ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดความสามารถในการเขียนย่อความ

ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
 ตอนต้น พบว่า แบบวัดที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์เหมาะสม สามารถนำไปใช้วัดความสามารถในการ
 เขียนย่อความของนักเรียนได้ โดยพิจารณาจากค่าความเที่ยงตรง ความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และความ
 เชื่อมั่นของแบบทดสอบ

เมื่อพิจารณาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ พบว่า มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.33 ถึง 0.87
 และมีค่าความยากเฉลี่ยเท่ากับ 0.685 ซึ่งอยู่ในระดับเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง ส่วนค่าอำนาจจำแนกของ
 แบบทดสอบอยู่ระหว่าง 0.25 ถึง 0.88 และมีค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ยเท่ากับ 0.320 แสดงให้เห็นว่าแบบทดสอบ
 สามารถจำแนกนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันได้ สำหรับความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถในการ
 เขียนย่อความ เมื่อคำนวณโดยใช้สูตร Cronbach's alpha พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89 ซึ่งอยู่ใน
 ระดับสูง สะท้อนให้เห็นว่าแบบวัดความสามารถในการเขียนย่อความมีความเชื่อมั่นและมีความสม่ำเสมอใน
 การวัด เหมาะสมสำหรับนำไปใช้ในการวัดความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
 ตอนต้น

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดความสามารถในการเขียน
 ย่อความ ผลการวิจัยสามารถอภิปรายได้ ดังนี้

1. การพัฒนาเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนย่อความ ผลแบบทดสอบมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.60 ถึง 1.00 ซึ่งมีความเหมาะสมในการนำไปใช้ในการวัดความสามารถในการเขียนย่อความ ซึ่งมีองค์ประกอบความสามารถ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการเขียนย่อความ 2) ด้านการวิเคราะห์ใจความสำคัญ 3) ด้านการใช้ภาษา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแบบทดสอบการเขียนย่อความได้รับการพัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบตามระเบียบขั้นตอนของการพัฒนาแบบทดสอบโดยเริ่มจากการศึกษาหลักสูตร ทฤษฎีงานวิจัยและเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนเรื่องการเขียนย่อความกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและมีการกำหนดประเภทและเลือกเนื้อหาที่ใช้ในแบบฝึกการเขียนย่อความหลังจากนั้นผู้วิจัยจึงสร้างแบบทดสอบการเขียนย่อความขึ้นโดยยึดตัวชี้วัดและสาระแกนกลางจากหลักสูตรผ่านการตรวจสอบความถูกต้องจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ผ่านการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญทั้งในด้านเนื้อหาการสอนและการวัดและประเมินผลพร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะต่าง ๆ ทำให้ได้แบบทดสอบการเขียนย่อความที่มีความสมบูรณ์มากขึ้นจากนั้นนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของแบบทดสอบก่อนนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจึงทำให้ได้แบบทดสอบการเขียนย่อความอภิรดีสาริกา บำรุง ชำนาญเรือ (2557: บทคัดย่อ) ได้วิจัยการพัฒนาแบบฝึกการเขียนย่อความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องการเขียนย่อความที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 87.62/90.00

2. ผลการคุณภาพของแบบทดสอบตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดความสามารถในการเขียนย่อความ พบว่า มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.33 ถึง 0.87 และมีค่าความยากเฉลี่ยเท่ากับ 0.685 ซึ่งอยู่ในระดับเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง ส่วนค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบอยู่ระหว่าง 0.25 ถึง 0.88 และมีค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ยเท่ากับ 0.320 แสดงให้เห็นว่าแบบทดสอบสามารถจำแนกนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันได้ สำหรับความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถในการเขียนย่อความ เมื่อคำนวณโดยใช้สูตร Cronbach's alpha พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89 ซึ่งอยู่ในระดับสูง เนื่องจาก แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีขั้นตอนให้ผู้เรียนได้ฝึกเรียงลำดับจากง่ายไปหายากนอกจากนี้ในแต่ละแบบฝึกยังประกอบไปด้วยเนื้อหาทั้งหมด 4 ประเภทที่ผู้เรียนต้องฝึกเขียนได้แก่ข่าวสารคดีบทความและเรื่องสั้นทำให้ผู้เรียนได้รับการฝึกย่อความที่มีเนื้อหาหลากหลายแตกต่างกันสามารถทำท่ายให้เกิดความสนใจระตือหรือร้อนในการเขียนย่อความเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินในเนื้อหาที่ต้องอ่านและฝึกเขียนตามรูปแบบการเขียนย่อความผู้เรียนได้ฝึกฝนและทำซ้ำได้ด้วยตนเองอย่างเพียงพอจนเกิดทักษะดังนั้นแบบฝึกการเขียนย่อความจึงเป็นสื่อที่ช่วยให้การเขียนย่อความของนักเรียนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนย่อความของนักเรียนสูงขึ้น ดังที่นวนุช สีทองดี (2541: 29-35) กล่าวว่าแบบฝึกเป็นสื่อการเรียนที่ใช้ฝึกทักษะหรือสร้างความคิดรวบยอดให้แก่ผู้เรียนหรือจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีและรวดเร็วแต่ต้องได้รับการฝึกหลาย ๆ ครั้งหลายรูปแบบเมื่อนักเรียนได้รับการฝึก แล้วอย่างน้อยก็สามารถพัฒนาตนเองได้ดีขึ้นอย่างแน่นอนและสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2543: 59) กล่าวว่าแบบทดสอบจะช่วยฝึกฝนนักเรียนให้เกิดความรู้ความเข้าใจรวมทั้งเกิดความชำนาญเกิดทักษะในเรื่องนั้นๆอย่างกว้างขวางทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นสอดคล้องกับ อุทุมพร ฤกษ์ดี (2547: 74) ที่ได้วิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนย่อความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกกับการสอนแบบปกติผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์การเขียนย่อความของนักเรียนกลุ่มที่สอนโดยใช้แบบฝึกกับกลุ่มที่สอนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มที่สอนโดยใช้แบบฝึกมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มที่สอนแบบปกติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. สถานศึกษาควรรวบรวมแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนย่อความชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผ่านการทดสอบว่ามีคุณภาพแล้วไว้เป็นคลังข้อสอบ
2. การพัฒนาแบบทดสอบการเขียนย่อความ ผู้สอนควรศึกษาและทำความเข้าใจขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ชัดเจน ตลอดจนเตรียมตัวอย่างหรือสถานการณ์ที่หลากหลายและเพียงพอ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจแนวคิดและกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม
3. ควรศึกษารายละเอียดของเกณฑ์การให้คะแนนก่อนนำแบบทดสอบอย่างต่อเนื่องและเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน เพื่อช่วยพัฒนาทักษะการเขียนย่อความและการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการพัฒนาในเนื้อหาภาษาไทยด้านอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น การเขียนในรูปแบบต่าง ๆ หรือทักษะทางภาษาอื่น ๆ เพื่อขยายขอบเขตการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวให้ครอบคลุมและเกิดประโยชน์ยิ่งขึ้น
2. ควรมีการพัฒนาและปรับปรุงเครื่องมือวัดความสามารถด้านการเขียนให้มีความหลากหลายยิ่งขึ้น เพื่อให้สามารถวัดผลการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างรอบด้าน
3. ขยายผลการวิจัย เรื่องการพัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนย่อความชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไปยังกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*
กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย. กรุงเทพฯ, : ม.ป.ท.
- จิตต์นิภา ศรีไสย์ และประนอม วิบูลย์พันธุ์. (2556). *หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐานภาษาไทย*
หลักภาษาและการใช้ภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. กรุงเทพมหานคร: พัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.).
- จินตนา สุขมาก. (2561). *การพัฒนาแบบประเมินความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียนชั้น*
มัธยมศึกษาตอนต้น. สำนักพิมพ์: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และคณะ. (2549). *หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้*
ภาษาไทย ภาษาไทย ม. 2 พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- พรพิชญา โพธิ์พันธุ์, นงลักษณ์ วิริยะพงษ์ และมนชยา เจียงประดิษฐ์. (2564). *การพัฒนาการจัดการ*
เรียนรู้แบบอุปนัยที่ส่งเสริมความสามารถในการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์เรื่อง เลขยกกำลัง
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วารสารศึกษาศาสตร์, 33(1), 103-116.
- ทัศนีย์ เศรษฐพงษ์. (2559). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการอ่านจากต้นแบบและกลวิธีฝั่ง*
สัมพันธ์ ของความหมายเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนิสิตนักศึกษา
ระดับอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ทัศนีย์ เศรษฐพงษ์. (2563). *การพัฒนาเครื่องมือวัดทางการศึกษาสำหรับองค์กรการศึกษา*. วารสารทางการ
ศึกษาและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์, 14(2), 45-60

- ทีศนา แคมมณี. (2556). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 17). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทีศนา แคมมณี. (2560). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 20). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นวนนุช สีทองดี. (2541). *การสร้างแบบฝึกหัดเสริมทักษะทางภาษาเรื่องการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดเสริมทักษะวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน* (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สมชาย แก้วประเสริฐ. (2562). *การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ทางภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. (2566). *Rubric เครื่องมือในการวัดและประเมินผล*. สืบค้นจาก <https://li.kmutt.ac.th/rubric/knowledge>
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2568). *รายงานข้อค้นพบการใช้ภาษาไทยของนักเรียนจากการทดสอบ O-NET ด้วยรูปแบบข้อสอบอัตนัย ชั้น ม.3 ปีการศึกษา 2567*. <https://www.niets.or.th/th/catalog/view/497>
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2543). *การสร้างแบบฝึก*. โรงพิมพ์ธีรพงษ์การพิมพ์.
- อภิรดี สาริกา และบำรุง ชำนาญเรือ. (2557). *การพัฒนาแบบฝึกการเขียนย่อความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, 6(2), 1-13.
- อุทุมพร ฤกษ์ดี. (2547). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนย่อความสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา* (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Byrne, D. (1993). *Teaching Writing Skills*. Longman Singapore Publishers Pte Ltd.
- Li, J. (2014). *The role of reading and writing in summarization as an integrated task*. *Language Testing in Asia*, 4(3).
- Mouri, C. (2020). *Summarizing as a Strategy to Enhance Grammar and Writing Skills: The Case of First Year LMD Learners at the Algerian University Dr. Tahar Moulay-Saida*. *Arab World English Journal*, 11(2), 303–310.
- Panadero, E., & Jonsson, A. (2013). *The use of scoring rubrics for formative assessment purposes revisited: A review*. *Educational Research Review*, 9, 129–144.
- Ponce, Cordero. (1993). *The Effects of Summary to Ward Reading Comprehension*. *Dissertation Abstract International* 4,1: 1707-A.